

Sevgilinin Baş Harfinde Çarmıha Gerilmeydi Vebalim

— NurettinÖnder · 23 Şubat 2011

-Kentin esir alınmış ufkuna perde çekiyor güneş
Devrik cümlelere kısılır lehçeler-

Kalleş bir bıçağın sapından akardı dilenci ruhum
Örtünse her yorganın altında
Tenim hep çıplak kalırdı sevgili bakışında
İçim suskunsu aldanmayın haa..
Susuşum, susmadıklarına isyandır

Ağlamaklı oluyorum bilesiniz her yağmurda
Ağlamaklı olurum her bulut geçişinde
Bağnaz yasaklı siyasetti mahpusluğuma düşen
Ben miydin yoksa
Benden öte ruhum muydu iç yerimde üşüyen

Sırrım ve öyküden aşk yüreğimin en derininde
Lacivert gecenin koyağında izbe yemin
İçim çekiliyor med-cezrin yozunda
Elime dolanmış çığlıklar var

Ey berduş ömrüm
Takvasına as ellerinin kabulsuz dualarını
Cennet kovumu meyveyse seni cezb eden
Ademsen eğer Havva duvağında
Kuma göm endaze biçimselliğindeki duygularını

Yaralı bir kartalın gölgesinde eriyor tenim
Acı bir öpüşün yaşmağı sarar dudaklarımı
Islığıma yapışan o eski şarkı
Z/amansız kahkahalar artığı
Ey gökyüzü bulutlarını ferah tut
Gözlerim her zamanki gibi

Hep buđulu

Hep n/emli

-Kentin esir alınmış ufkuna perde çekiyor güneş

Devrik cümlelere kısılır lehçeler-

Dilim ahraz

Oysa konuşmadan duruşum b/aşkaydı

Gölgeler birikir düşlerime

Hoyrat eller s/arar kabuk bağlamayan yaralarımı

Sevgilinin baş harfinde çarmıha gerilmeydi vebalim

Nurettin Önder